

Kdor ne uboga . . .

*Ko odhaja Janko v šolo,
pa mu naroče,
naj jim kupi v prodajalni
to in to gredé.*

*Drugi drsajo veselo.
Ej, kako to gre!
Ko bi še jaz poizkusil,
Janko sebi dé.*

*Zadnjič mati mu je rekla:
„Kupi petrolej!
Da ne izpodrsneš, pazi,
le pod noge glej!“*

*Švigne kakor blisk za njimi,
švigne — pade — jej!
Že je v koscih steklenica,
šel je petrolej.*

*S steklenico v roki maha
varno jo gor v breg.
Treba biti je previden,
tu je led in sneg.*

*Kaj potem doma je bilo,
tega ne pove;
pač pa v šolo in iz šole
mirno, redno gre.*

Ivan Bezeljak.

Jankove zgone in nezgone.

Spisal Borisov.

(Konec.)

rez nekaj mesecev pa je dobil Jankov oče iz šole ob-
vestilo, da se Janku nič kaj dobro ne godi v šoli . . .

Prišel je takoj v mesto, najprej na stanovanje, potem
pa v šolo. Gospodinja je dečka hvalila, da se pridno
uči in tako dalje. Toda v šoli je oče zvedel drugo.
Profesorji so ga tožili, da je lenuh in da ne bo nič z
njim. Oče je šel še enkrat na stanovanje in vprašal
Jankovega sošolca Tončka, kako kaj zna njegov sin v šoli. Tudi Tonček je
soglašal s profesorji v sodbi. Rekel je očetu: „Kadar je vprašan, dosti go-
vori, če mu pa kdo po šoli reče, da je napačno odgovarjal, je hud nanj.
Jaz mu večkrat kaj povem, pa me neče poslušati in pravi, da zna sam
dobro.“

„Lažeš!“ zakriči jezno Janko, ki ga je gospodinja nalahno sunila v
hrbet, češ, naj se postavi.

* * *

Od tedaj ni bilo več miru med dijaki. Janko je postal od onega dne,
ko je izdal Tonček njegovo lenobo, še oblastnejši. Večkrat je Tončka udaril,
ker je bil ta precej slabotnejši od Janka. Če se je Tonček hotel braniti, je
bila takoj gospodinja zraven, ki je Janka branila.